

het, maar doorgronden dit wonder Gods, neen, dat kunnen wij niet. En, als het dan goed is, dan komt de dankbaarheid. Maar, die moet bewezen worden! Bewezen, niet met woorden, maar door daden. Want de beurs moet los.

Het ideaal moet bereikt worden, dat in elk gezin minstens één contribuant voor de V.U., of minstens een spaarbusje aanwezig is. Waarom het verzwegen, dat er den laatsten tijd nogal verlaging der contributie plaats vindt of men soms helemaal zijn bijdrage in-trekt. Natuurlijk luidt het motief: 'Wegens financiële omstandigheden'.

Maar, zouden dezulken wel één sigaar minder roken? Welnu, met gedurende drie maanden slechts 1 sigaar per week minder te roken, kunt ge de plannen der te voeren actie steunen... en doen slagen. Wat is deze opoffering (?) tegenover de zegen, die God ons schonk in onze V.U. Van vermindering der bijdragen mag dan ook geen sprake zijn, veel meer is het plicht de bestaande contributie door verhoging te brengen op het vooroorlogse peil.

Gegeven werd in het verleden steeds met liefde.

Gegeven moet er ook nu worden met liefde, gedachtig aan het: Waar liefde woont, gebiedt de Heer Zijn zegen.'

En de actie, onder het motto 'Naar de voltooiing', gaat door.

Boekbespreking

En nu allemaal

D. W. Milo, met medewerking van verscheidene bekende musici.

Uitgevers: Oosterbaan en Le Cointre, Goes.

Prijs gebonden f 7.90.

Een gezellig boek. Niet omdat de titel pakkend is of omdat de tekening op het stofomslag het zo doet. Dat ook. Maar vooral door den inhoud, want het boek lokt tot zingen en dat is voor bevordering van de gezelligheid in de gezinnen al heel belangrijk. Deze bundel wil een bijdrage leveren tot gezonde ontspanning en gezonde muzikale inspanning in die gezinnen en verenigingen, welke het nauw nemen met Gods Woord in hun levenswandel. Als die poging geslaagd is — en de nog wat oppervlakkige kennismaking geeft reden om dat aan te nemen — hebben samensteller en uitgevers een belangrijke dienst bewezen aan jongeren en ouderen. Men kan hier te kust en te keur gaan uit een met zorg bewerkte en rijk gevarieerde verzameling van circa 130 liederen.

Een inhoudsopgave, naar den aard van de liederen geordend, en een alphabetische index vergemakkelijken het naslaan.

Personalia

**Sedert het verschijnen van ons vorig nummer hebben we van enkele medewerkers uit de organisatie afscheid moeten nemen. In de duiventil, waarmee deze organisatie te vergelijken is, kan niet aan elk, die uitvliegt of binnenkomt, in het V.U. blad aandacht geschonken worden. Maar uitzonderingen maken den regel.

Zo willen we toch niet nalaten te memoreren, dat de heer A. A. de Jong te Dinteloord zich, op doktersadvies en met het oog op zijn leeftijd, in zijn arbeid zodanige beperkingen moest opleggen dat o.a. ook voor zijn functies in het Vrije Universiteitswerk (presidium ring en correspondentenschap Dinteloord) naar een opvolger moet worden uitgezien. De heer de Jong heeft ongeveer 20 jaren het correspondentenschap waargenomen. Hij is een man van de daad en heeft dat steeds ook in dit werk getoond. Bij het afscheid, dat hem zelf zeker niet gemakkelijk ligt, danken we hem voor al zijn werk. God moge hem Zijn zegen schenken in den verderen levensavond en ook zijn gebed om zegen over de Vrije Universiteit en haar werk horen.

Ook de heren H. Jongsma te Balk, K. Meyer te Munnekezijl en H. J. Meyer te Doetinchem, alle drie reeds jaren door het actieve meeleven met de V.U. bij ons bekend, hebben het correspondentenschap

moeten neerleggen om redenen van gezondheid en/of hogen leeftijd. Met dankbaarheid denken wij aan hun toegewijde arbeid, die met liefde werd verricht. Hun volhardende trouw, zoveel jaren getoond, zij ons allen, die een taak in de organisatie hebben, een aansporing.

**Ons lokaal comité (te Hoogeveen) leed een gevoelig verlies door het overlijden van den heer J. Buikema. Hij had een zeer werkzaam aandeel in ons comité en deed zijn werk met veel liefde en toewijding. Een reeks van jaren was hij comité-lid en niet gaarne verzuimde hij onze vergaderingen. Tot 't laatste toe heeft hij dit dan ook volgehouden en altijd bleek zijn bereidvaardigheid om zich te geven voor onze Vrije Universiteit. De jongeren maakte hij vaak beschaamd door zijn regelmatig en ijverig werken. De resultaten bleven dan ook niet uit. Nu gaan wij verder zonder hem. We weten, dat God aan ons mensen niet gebonden is. Gelukkig maar. In de vacature zal wel voorzien worden. Maar toch past het ons br. Buikema's arbeid voor de zaak van Gods Koninkrijk dankbaar te gedenken. God gaf in hem aan ons een trouwe broeder, wiens arbeid niet ongezegend is geweest. De gedachtenis des rechtvaardigen zal tot zegening zijn.

H.